

ABONAMENT:

Pe an 6 cor.; pe 1/2 an 3 cor.

Pentru România pe an 15 Lei.

Manuscripte nu se redau.

LIBERTATEA

INSERTIUNI:

se scotesc după tarifă, cu prețuri foarte moderate.

Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

Procesul II. al „Libertății” și ultimul al „Tribunei”.

Miercuri în 11 Noembrie n. s'au pertractat la curtea cu jurați din Cluj, două procese de presă, ambele contra ziarelor românești.

a) Procesul „Tribunei”.

Primul a fost procesul de preamărire, al d-lui Silv. Moldovan fost redactor la »Tribuna«, pornit contra d-sale pentru reproducerea unei moțiuni de protestare adusă din partea universitarilor din București în sala Dacia, și apărută în »Conservatorul».

La 8 1/2, s'au constituit curtea și tribunalul. Președinte: Baron Szentkereszti. Procuror: Dr. Jenei. Apărător Dr. V. Moldovan, adv. în Turda, și acusat Silvestru Moldovan.

Dintre jurații prezenți, procurorul a excepționat așazicând aproape toată inteligența, — rămânând astfel numai oameni puțini cunoscători de legi.

Deși procurorul a forțat tot lucrul, s'a purtat totuși destul de calm.

Vorbirea de apărare a impus. Inșiși străinii gratulau tinărului avocat român, care cu multă forță de oratorie și calmitate a combătut acusa, — dovedindu-se pe deplin, că dl Dr. Moldovan e un bun avocat și cu frumos viitor.

Acusatul a fost osândit la 500 cor. pedeapsă în baza art. 50 zile temniță ordinară.

Caracteristic e, că numai cu vre-o câteva zile mai înainte într'un cas chiar de acest soi, acusatul maghiar fusese achitat de aceeași curte cu jurații!

Măsurarea aceasta a dreptății cu două măsuri, a jignit pe cei-ce știau cazul.

Acusatul s'a purtat resignat și a vorbit numai românește la întrebările ce i-s'au pus.

Apărătorul a dat recurs de nulitate.

b) Procesul „Libertății”.

Era pe la 1/2 11 ore, când s'a început pertractarea procesului dlui Iulius V. Ioanovici, redactorul nostru responsabil, pentru articolul »Sus inimile« apărut în numărul 19 din a. c.

Președinte același. Procuror: Bigner Béla. Apărător: Dr. Valer Moldovan, adv. în Turda, care înlocuia pe dl Dr. Vlad. Jurații aceiași.

Procurorul, transferat aci dela Deva, a pășit pentru primadată în fața publicului, dar s'a arătat ca om pățimas, chiar grobian. Pe lângă crimele de agitație și preamărire, și-a completat acusa cu un al 3-lea punct: cu lauda faptelor comise de persoane osândite, — pentru care lucru de-asemena cerea pedeapsă.

După vorbirea lui vehementă și adesea ofensătoare — a rămas rușinat prin vorbirea calmă, liniștită, clasică chiar, a apărătorului român, vorbire pe care o vom reproduce în număr viitor.

Acusatul de-asemena a avut ținută serioasă. A vorbit românește, scurt dar precis, la întrebări și bine.

S'au retras apoi jurații și după o consfătuire de câte-va minute răspund la următoarele puncte de întrebări ce le pusese procurorul.

1. Vinovat e acusatul de agitație?
2. » » de lauda faptelor comise de persoane osândite, și
3. Vinovat e acusatul de preamărire a unor persoane osândite?

La toate 3 întrebările jurații răspund cu majoritate de voturi: »da»!

Pe la orele 1 1/2 după amiază s'aduce sentința, în rostul căreia redactorul nostru dl Ioanovici, a fost osândit la 5 luni temniță ordinară, pentru toate 3 »crimele«, la suportarea speselor de proces de câteva sute, și publicarea sentinței în »Libertatea».

S'a insinuat recurs de nulitate!

Public a fost foarte numeros; un buchet frumos de dame, iar printre domni: Dr. Tincu, Dr. Vaida-Voevod, Dr. Poruțiu, Dr. Cassiu Maniu și Dr. Dăian.

Tinerimea universitară mai ales completa restul. Băncile erau pline.

Din presa română a fost reprezentată: »Foaia Poporului« și »Libertatea«, iar pe cea maghiară din Cluj o reprezentau vre-o doi perciumați.

Așa s'a terminat procesul Nr. 2 al »Libertății«!

Sus inimile!

Rap.

Inc'o scriinteală.

Vězând că nu ne potopim cu toate planurile ce le fac ei pe hârtie, politiciii din Pesta numai nu dau cu capul de pârreți, cerându-i idei nouă, cari s'ajute cumva-cumva maghiarisarea noastră.

În o consfătuire din zilele astea a clubului kossuthist, un cap luminat patriotic a făcut mare bucurie că lui i-a venit o idee nouă, — și »Bud. H.« leagă mari nădejdi de ea. Ei zic: Dacă Maestrea Sa nu ne dă limba ungurească la arma comună, fie, dar atunci s'au învoiască la următorul lucru: În Regimentele de linie, la husari și la tunari, s'au asenteze numai feciori din inima țării, din Ungaria, adică tot Unguri, iar din părțile mărginașe ale țării locuite de Români, Slovaci, Sârbi, etc., toți feciorii s'au trimiși la honvezi, că acolo aud vorbă ungurească, învață ungurește și simt că-s în țara Ungurească, și mai știi posnă, de nu s'or întoarce acasă turciți!

Ba ci-că asta ar fi cu cale și pentru cuvântul, că Ungurii sunt poporul cel mai bine hrănit, deci dau »materialul« cel mai bun pentru linie, iar nemaghiarii au feciori mai slabi, deci mergă la honvezi, unde sunt mai cruțați... Sărării! Ce grije poartă pieilor noastre slabe! Ca mâne, bunu-i D-zeu și Belzebug, dar o s'au ne trezim că lângă tot nemaghiarul va fi trimis un honvéd ca strajă și silitor la maghiarisare!...

Contele St. Tisza

și

chestiile ce ne privesc.

Noul ministru președinte, contele Stefan Tisza dezvoltându-și programul său în casa magnaților, ca și în dietă, și-a spus cuvântul destul pe franc, despre toți ramii de lucrare publică pe care un guvern trebuie să-i îmbrățișeze.

Și-a zis cuvântul în chestiile militare cari au răsturnat stările normale ale țării, spunând că stă pe punctul de vedere al dorințelor neamului său: de a maghiarisa și armata comună în Ungaria. În concesiunile date de M. Sa el vede pusă peatra fundamentală a acelei armate, roagă deci partidele opoziției să-i dea pace cu obstrucția și să-i dea privilegiu a edifica acum pe fundamentele deja așezate.

În chestiile economice e pentru dezvoltarea vieții economice și financiare pe temeuri mai largi chiar ca până-acum, ridicând la înflorire stările din țeară.

În chestia națională ține la dezvoltarea acestui stat, întru stat unitar național maghiar, căci ungurii i-au pus baza înainte cu o mie de ani și ca atare ei au să-i imprime caracterul.

Traducem cele ce-a zis:

Naționalitățile.

„Două principii de căpetenie ale guvernului sunt liberalismul și naționalismul.

„Înțeleg acel liberalism, care ține în vedere viața practică, și care ar îndeplini într'adevăr punctele de vedere ale libertății și ale cinstirii dreptului.

„Creșterea puterii națiunii maghiare și edificarea statului național maghiar, sunt astfel de ținte, pe cari nici unele altele nu le pot împinge în umbră, — dar un polite serios nupoate lucra numai pe seama galantarului, (adecă cu gândul ca mereu să se falească cu faptele lui, cum se falește cutare jidanaș cu marfa lui, punându-o mai toată în fereastră, în galantar!), ci trebuie să îndrepteze stările reale, constatatoare din sânge și carne!

„Pe terenul reformelor trebuie totdeauna făcut să iasă după putință caracterul național. Dar față cu concetățenii nostri pe limbă străină, trebuie să ne punem pe punctul de vedere al cinstirii dreptului și al iubirii frățestii!

„E o însușire din cele mai caracteristice a națiunii maghiare, și aceea corespunde și intereselor națiunii, ca să rămânem și mai departe pe punctul de vedere al cinstirii dreptului și al iubirii frățestii.

„E o misiune națională a ne căștiga încrederea concetățenilor nostri de limbă nemaghiară, și păstrarea acelei încredere. „Dar atât națiunii cât și naționalităților le sunt dușmani comuni aceia cari aștă în contra națiunii maghiare și a statului ungar. Față cu aceștia statul va face să-i fie simțită toată puterea, ba vom cere chiar aspirarea mijloacelor noastre contra lor“.

Așa a vorbit în dietă. Tot cam așa în casa magnaților. Acolo a zis:

„Statul acestă l'a creat națiunea maghiară înainte cu 1000 ani. Națiunea maghiară i-a pus pecetea națională, și a-l despoia acest stat de caracterul său național, nu se poate.

„Dar tocmai în caracterul său național e cuprinsă și cinstirea dreptului și răbdarea (în-găduința) față cu cetățenii nemaghiari ai patriei.

„Acel fapt noi nu-l putem face șters, că acuși jumătate din cetățenii patriei nu aparțin seminției maghiare, ci altora, naționalități. Și strămoșii nostri au primit pe cetățenii de limbă străină a țării cu adevărată iubire de frate între șanțurile constituției maghiare și i-au înzestrat cu drepturi largi.

„Adevărată și bine înțeleasă politică maghiară națională recere, ca aceste drepturi să fie ținute în cinste și să fie respectate și în viitor, și să primim cu adevărată iubire de frați toate năsuințele concetățenilor nostri de limbă străină, cari nu stau în contradicție cu marele punct de vedere al statului național maghiar și cu integritatea statului. E o parte întregitoare a acestei vederi, și e interesul atât al statului cât și al naționalităților, ca statul să păsească cu toată asprimea față de acei agitatori fără suflet, cari se năsuiesc să spargă bună înțelegerea între cetățenii statului. Sunt dușmani aceștia statului și trebuie să luptăm contra lor, eventual cu aspirarea mijloacelor ce azi ne stau la îndemână. Dar și naționalitățile trebuie să iee poziție contra spărgătorilor păcii, trebuie să tragă linie tare între ei și acela, — căci iubirea frățască care trebuie cultivată, numai atunci se poate crea, dacă concetățenii de limbă străină dau răspuns la această chemare, și asvăr din mijlocul lor elementele lunecoase.

„Deosebită amănire vrednicește, când vorbim despre concetățenii nemaghiari ai țării Coroanei sfântului Stefan, și libertatea religioasă, la care ținem cu tărie“.

Politica lui școlară.

În ședința dela 9 Nov. răspunzând unor observări făcute de Kossuth față politica lui Tisza privitor la școlile confesionale, pe cari el ține, că trebuie să le lase așa confesionale, chiar ajutându-le, încât cu timpul să nu mai fie mare deosebire între profesorii și învățătorii confesionali și între cei de stat, — ministrul Tisza a repetat principiul seu zicând:

„Dl condeputat a atras luarea aminte a guvernului la starea școlilor populare, accentuând (Kossuth) că ce multe sunt încă școlile nemaghiare și că ce mult mai e de făcut în școlile nemaghiare în jurul învățării limbii maghiare! În ce privește partea întâi (că adecă tot mai sunt așa multe școli nemaghiare în țară), cred că nici dl coleg deputat nu ar putea pofți aceea, ca pe terenul educațiunii populare statul să se pună pe alt principiu față cu naționalitățile, de cum a fost cel primit în 1868, și nu va putea dori, ca să se șteargă acel drept al naționalităților,

nemaghiare, de a-și susține școlile lor proprii!

Rátkai L. strigă: Dar de ce nu s'ar putea șterge?!

Contele Tisza: Ce privește partea a doua a întrebării, eu recunosc bucurios, că învățarea limbii maghiare n'a atins nici de departe aceea înălțime, pe care cu drept ar putea-o reclama. Și guvernul (lui Tisza) s'au ocupa cu întrebarea asta în sensul, ca să asigure învățarea faptică a limbii obligate maghiare. Află scăderea trecutului în inspecționarea defectuoasă a învățământului și zice, că va căuta mijloacele de îndreptare într'acolo, că numai atari școli și învățători s'au împărțasească de binefacerea statului, cari corespund în privința asta datoriei lor legale.

Chestia dărilor.

În privința strănerii dărilor pe cari oamenii nu le-au plătit în timpul acesta de ex-lex, a spus, că va lucra într'acolo, ca darea îngrămădită în această vreme pe capul cetățenilor, se poată fi plătită în rate și fără camete de întârziere.

Legea electorală.

Se reclamă demult de opoziție și de politiciii doritori de progres, ca legea electorală să se re-visuiască, făcându-se una pentru țeara întreagă, nu ca azi, că sunt și patru feluri de măsuri cari dau dreptul de alegător. Kossuth a cerut și el lege nouă, cu cens egalat, într'o formă peste toată țeara, și cu votare pe notariate, nu ca azi, cu astringerea la un singur loc în cerc.

Ministrul-preș. Tisza a răspuns privitor la asta așa:

„Trebuie să accentuez, că reforma legii de alegeri, e terenul cel mai ginegaș de lucru, și trebuie să fim foarte cu grije ce facem aci, că oare în praxă, în viață, cum s'au va arată forma aceea, care altfel pare a fi cea mai plăcută.

„Ca să arăt numai o pildă, e lucru tare plăcut să zicem, că s'au oblim censul (cheia, măsura de dare care dă dreptul de alegător), în o formă pentru toți. Dar eu nu cunosc țara, în care censul să fi putut fi egalat. Censul de dare, în sumă de-opotrivă pentru toată țara, trage după sine cele mai mari nedreptăți, tocmai la noi, căci în câte un ținut ar fi aproape egal cu votul universal, (adecă în ținuturi bogate tot omul ar fi alegător), iar în altele ar lipsi de drept pe aproape întreg poporul (unde adecă s'aracimea e multă).

„Eu mă voiu sili a găsi o potriveală în privința censului. „Mă voiu sili să aduc înaintea on. diete un plan de lege, care să oblescă cât se poate de mult nedreptățile și contrarietățile cele mai acute din censul de azi, și cu o cale scăzând censul cu ceva față de azi.

„Între întrebările în legătură cu reforma electorală, mie mi-s'au pare, că cea mai coaptă deja, e chestia împărțirii de nou, în formă mai dreaptă, a cercurilor electorale, — căci de fapt în 1848 au lipsit și datele statistice, și de atunci și relațiunile populațiunii s'au schimbat mult, și de aceea negreșit trebuie să ținem seamă.

„O altă întrebare e aceea, că oare se se facă votările după comune, ori mai bine după notariate — și eu lucrul acesta îl doresc din parte-mi foarte călduros. Guvernul se va sili în privința acestor întrebări a pregăti reforma legii electorale și va nisul ca încă înainte de încheierea acestui ciclu, să poată aduce înaintea dietei planul cel nou de lege“.

Roadele jidovismului.

Șovinismul maghiarizării a orbit rău lumea ungurească, și dă roade îngrijitoare. Justiția își are „Șoos“-ii sei, administrația își are „Kriványi“-ii sei, economia își are ban-crotele nenumărate, gazetele sunt pline de rapoarte despre șarlatanenii, hoții și șicane. Toate înse se uită — dacă sunt acoperite cât de cât cu mantaua șovinismului „patriotic“.

Nevoile, ce bântuie țeara aceasta, ajunsă pe mâna pătimășilor — sunt atât de năprasnice, încât — noi sermanii de cronicari — abia mai știm pe care se le scoatem la lumină, pe care se le creștam la răvaș.

În momentul acesta ne simțim ademeniți se credem, că isvorul cel mai primejdios al relelor, ce bântue, este creșterea puterii jidovismului — peste toate treburile țării! Și acest jidovism e atât de respingător, e atât de obraznic, încât a început se-și bată joc pe față chiar și de Dumnezeu, de patrie și neam!

Căci mai săptămăna trecută s'a întemplat între zidurile universității din Budapesta, un scandal atât de mare, încât păreche nu are!

De mult timp, universitarii jidovi și jidoviți s'au făcut apostohi

falși ai bolnavului socialism internațional. Și sub masca acestui socialism blasfemează pe Dumnezeu și tot ce avem scump și drag: limbă și datini, religione și neam!

Cea mai nouă brasfemie s'a făcut în chipul următor:

Vineri în 30 Oct. la prelegerea de stil a profesorului Négyessy, — s'a cetit critica unei poezii socialiste. Auzind studenții socialiști (înțelege jidovii și jidoviții), că e cam aspră critica aceasta — au început o larmă diavolească strigând: „Ungurul n'are Dumnezeu, n'are și n'a avut religie!“ ș'apoi: „se trăiască anarhia, social-democrația!“ și altele de felul acestora.

Studenții creștini au răspuns asemenea cu vorbe aspre și de ocară — așa, că în scurtă vreme sala de învățământ era un câmp de bătae! În urmă i-au despărțit — în vreme-ce creștinii amenințau cu aruncatul afară de pe la universitate pe socialiști.

Că scandalul acesta va avea urmări grave, e de înțeles.

Ori cum ar fi, noi înregistrăm faptul, că se repetăm dovada, că jidovismul din Ungaria — va ruina țeara aceasta, atât materialicește, cât și moralicește.

Și între Unguri, o ce puțini o vęd aceasta!

„Voința“.

La Bistrița va apărea d'acum înainte foaia veche „Revista Bistriței“ sub nume nou și cu redactor oim nou. Ori mai bine zis numele nou e o dorință veche, căci „Voința“ — cum noua foaie se cheamă — de mult vrem să avem și noul redactor e vechiu cunoscutul nostru tinăr d'Lucian Bolcaș, care ne-a dovedit că are inimă și are pricepere să fie vrednic fiu al neamului nostru.

Când salutăm din inimă pe noul confrate, credința noastră este, că prin el am câștigat un nou luptător pentru drepturile și lipsele poporului nostru. Și credința avem — deși când ni s'a înfățișat pentru prima oară nu ne-a spus pe indelete cum și în ce formă va lupta, — că dorul înaintării neamului îl are ca țintă și sufletul și-l va pune cum și noi punemu-l, pentru mărirea neamului românesc.

În acest înțeles viață lungă și bogată în fapte alese îi dorim!

Cerculariu

cătră Onorata preoțime a tractului protopresbiterial Deva.

Cu provocare la cerculariu Ven. Consis. arhidioces. din 4 Martie a. c. Nr. 2142 Bis. mi i-au voia a convoaca m. preoțime tractuală în conferință pe Mercuri 31 Nov. — 2 Dec. — a. c. pe 8 ore d. m.

Programa

1. Intrunirea preoțimeii în cancelaria protopresbiterială, mergerea în corpore la Sf. biserică, oficierea serviciului divin cu invocarea Duchului sfânt, predică despre cercetarea bis. și sfințenia sărbătorilor, de George Guga.
2. Intrunirea conferinței în localul școalei, deschiderea, constatarea membrilor prezenți și constituirea.
3. Critica predicii rostită în Sf. biserică și a ținutei preoților în serviciul divin.
4. Tema: „Cari sunt scăderile cele mai înrădăcinate în popor și cu ce mijloace s'ar putea lucra la delaturarea lor?“ — ord. consis. Nr. 2142 Bis. p. 8. — de Nicolau Șinca și Petru Gabor.
5. Planul cronologic — ord. consist. Nr. 2142 Bis. p. 9. — prezentat de Antoniu Ungur.
6. Condiția parohială, isemnătatea și compunerea ei, referat de N. Troancă.
7. Discușiune în înțelesul ordin. Consis. Nr. 7593 Bis. referitor la introducerea peregrinagelor la Manastirea Hodoș — Bodrog pentru abaterea poporului de a cerceta mănăstiri streine.
8. Cestiunea înființării fondurilor de bucate în folosul bisericilor.

9. „Proiect de statute pentru societatea de ajutorare a preoților și învățătorilor gr-or. rom. din archid. Transilvaniei“, prezentat de presidiul cont. invet. din cercul Sas-Sebeș, referat de C. Popescu.

10. Cestiunea reuniunilor în folosul bis. și a credincioșilor, în special Reuniuni de înmormântare.

11. Eventuale disertații, propuneri, ce se vor înșina presidiul și până la ziua conferenței.

12. Încheiere și dispoziții pentru autenticare.

Deva, 17/30 Octobrie 1903.

George Romanul
protopresbiter

Economie.

Agricultura țerii.

Zilele aceste a apărut în nouă ediție, voluminosul op al ministerului de agricultură — intitulat: „Agricultura Ungariei în anii 1897 până în 1903“.

Până când ni-se va da ocașiune se scoatem date amănunțite și foarte instructive din această publicațiune, — de data aceasta dăm în extras rezultatele mai importante:

În general se scoate la iveală, că în cei din urmă șase ani, pe terenul agriculturii s'a dezvoltat o lucrare tot mai întinsă.

Pentru îmbunătățirea bucatelor s'a împărțit în multe locuri din țară semințe mai bune, și s'a căutat se fie bine valorisate produsele agricole.

Viile pustiite de floxeră, pe un teritor de peste 450.000 jugere pătrate, — în mare parte sunt din nou plantate cu vițe americane și vițe nouă! Vinul se produce acum aproape tot atât de mult ca în vremile dinainte. În ce privește apoi bunătața aceluia, vinul de acum e mai presus de cel din trecut.

Pometul asemenea se desvoaltă mereu. După conscripția agricolă din 1895 în țeara întreagă a fost număi 60 milioane de pomi. Acum, după 8 ani, sunt peste 80 milioane. Exportul de poame s'a urcat dela 2 milioane la 4—5 milioane.

Cultura vitelor a înaintat asemenea foarte mult. În ultimii ani s'au alcătuit 452 înșotiri de lăptărie, și aceste aproape toate numai prin micii proprietari dela sate. Pentru trebuințele acestor înșotiri s'au muls 80 mii de vaci, cari au adus un venit anual de 8 și jumătate milioane coroane. În cei din urmă 7 ani, lăptăriile au îmbunătățit bilanțul negoțului pe an cu 11 milioane coroane!

S'a dezvoltat apoi foarte mult cultura gănelor, albinelor, peștilor și a vermilor de mătăsă.

Cultura cailor crește și ea: În anul 1805 s'au dus afară din țară 32 mii de cai, în 1902 s'au dus 48 mii mii de cai, — ceea-ce înseamnă o creștere de venit pe țeară de 10 mil. coroane la an!

Serviciul sanitar al animalelor a trecut în o stare cu statificarea serviciului veterinar, prin art. de lege XVII. din anul 1900.

Pădurile au fost mult îmbunătățite prin plantarea de arborasi pe coastele și locurile pleșuve. Arborasii aceștia se împart cu zecile de mii — prin ministerul de agricultură.

Colonisările, ce au început pe basa legii din 1894 art. V. se crede că vor lua o nouă dezvoltare prin noul plan de lege asertunat dieti în vara anului acesta.

Incerările aceste nenerocite de colonizare, de așezare de Ciangă și alți unguri între nemaghiari și până acum știm că numai cu laudă nu s'au sfârșit. Noi ne în-

FOIȚA

GRISOLIDIS

— O femeie mult încercată
de Boccaccio

Unul din cei mai străluciți, scorbitori ai casei de Saluces, fu un anume Gaudier. Fără nevastă, fără copii, și neavând poftă se se însoare, nici se aibă moștenitori, își petrecea vremea vinând. Purtarea asta nu plăcea însă supușilor lui. Dinșii îl rugară așa de des și cu atâta foc, ca se le dea un moștenitor, încât el hotărî să le împlinescă rugăminte. Dinșii îi făgăduiră să-i aleagă o femeie vrednică de el și prin nașterea și prin virtuțile ei. El le grăi așa:

— Prietini, voiți să mă siliți să fac un lucru pe care hotărîsem să nu-l fac nici odată în viața mea, fiind că știu cât de greu este să găsești într'o femeie toate însușirile câte le-aș dori eu și cari ar statornici legătura între doi soți. Potriveala asta este așa de rară, că mai nici-odată nu o găsește cine-va, și cât de nenorocită trebuie să fie viața unui om silit se trăiască cu o persoană, a cărei caracter nu se potrivește cu al lui! Credeți că puteți judeca pe fete după tatăl și după mama lor? E o greșală, fiind-că cum ați cunoaște apucăturile tatălui și mai cu samă pornirile mamei? Și chiar dacă le-ați cunoaște, nu vedeți că fetele se abat? Dar în sfârșit, fiind-că vreți cu ori ce preț să-mi iau jugul căsniciei, mă hotărîsc. Iar ca să pot să mă plâng numai de mine, dacă se va întâmpla să am să plâng, vreau să-mi aleg singur nevasta, și, ori-cine ar fi ea, să vă gândiți că trebuie s'o cinstiți ca pe doamna și stăpâna

voastră, și să nu vă căiți că m'ați rugat să mă înșor, pe câtă vreme nu aveam poftă.

Oamenii îi răspuseră că se se însoare și se fie sigur că dinșii o vor cinsti.

De câtă-va vreme marchizul pusese ochii pe o fată, care locuia într'un sat aproape de castelul lui, și care era vestită pentru purtarea ei cinstită și pentru frumsoa ei. Se gândi că țărâncă asta ar fi bună pentru el și, fără să chibzuiască mult, se hotărî s'o ia de nevastă. Chemă pe tatăl fetei și-i spuse ce hotărîse. Marchizul strînse pe urmă pe sfetnicii și pe supușii vecini cu castelul lui, și le grăi așa:

— Prietini, ați dorit și doriți să mă înșor. M'am hotărît să vă împlinesc dorința. Gândiți-vă însă că trebuie să vă țineți făgăduiala ce mi-ați făcut, ca să cinstiți ca pe stăpîna voastră, pe femeia pe care aș lua-o, ori-cine ar fi ea! Am găsit o femeie care-mi place și care șade foarte aproape d'aci; pe ea am hotărît s'o iau de nevastă. Pregătiți-vă zile trebuie s'o aduc în casa mea; peste câte-va s'o primiți cu cinste, pentru ca să fiu mulțumit de voi, după cum veți fi și voi mulțumiți de mine.

Aduarea își arată bucuria pentru vestea asta și răspuse într'un glas, că toți vor cinsti pe noua marchiză, ca pe doamna și stăpîna lor.

De acum și stăpînul și supușii se gândiră numai la pregătirile nunții. Marchizul pofți pe mai mulți prietini și rude, și pe câți-va boeri din împrejurime. Porunci unei croiterese, ca să facă după talia unei fete, care se cam potrivea cu viitoarea-i soție, rochii bogate și frumoase, pregăti inele, cingătoare, coroană, în sfârșit tot ce trebuie unei mirese tinere.

În ziua hotărîtă pentru nuntă, de dimineață, Marchizul încălecă împreună cu toți oaspeții.

— Domnilor, a venit vremea să mergem să luăm pe mireasă... zise el.

Pornesc cu toții; sosesc în satul unde se-

dea fata. Când s'apropiară de locuința ei, o vęd venind de la fântână cu cofta cu apă.

Cum o vędu marchizul, o chemă pe nume, Grisolidis, și o întrebă unde e tatăl ei.

— Este acasă, monșniore... răspuse fata roșindu-se.

Marchizul descalecă, intră în colibă și găsi pe Jannot, tatăl fetei.

— Am venit, îi zise el, ca să mă cunun cu fata ta, Grisolidis; însă mai înainte de toate Grisolidis se-mi răspunză de față cu tine la câte-va întrebări pe cari vreau să i-le fac.

Întreabă pe fată dacă, când îi va fi soție, se va sili în tot-d'a-una să-i placă?, dacă va ști să nu-și piarză sângele rece, ori-ce ar face el, ori-ce ar spune el, și dacă va fi tot-d'a-una ascultătoare și blândă?

Fata răspuse la toate aceste întrebări cu un da.

Atunci marchizul o luă de mână, o duse în fața mosafirilor afară, o desbrăcă în pielea goală și o îmbrăcă cu hainele frumoase pe care i le făcuse, pe urmă îi puse peste păru-i respirat o coroană strălucitoare!

— Domnilor, zise marchisiul cătră mosafiri, iacă pe cine vreau eu să am nevastă, dacă mă vrea ea să mă ia de bărbat.

Și întorcându-se spre ea, o întrebă:

— Grisolidis, vrei să mă iei de bărbat?

— Da, monșniore, dacă așa e voința dumitale, răspuse ea.

Marchizul se cunună cu țărâncă, o duse cu pompă mare în castelul lui, unde nunta fu făcută cu același lux și cu aceeași pompă, ca și cum s'ar fi cununat cu o fată a regelui Franciei.

Tinera nevastă păru că-și schimbă moravurile odată cu starea.

Era frumoasă și binefăcută. Se făcu așa de pretinoasă și așa de grațioasă, încât părea mai mult că e fata unui boer mare, iar nu a bietului Jannot. Uimea pe toți câți o cunoscu-

seră în starea ei dintîiu. Și apoi așa de mult asculta de bărbatul său și așa de mult băgă de samă ca să-i întîmpine cea mai mică dorință, încât era cel mai mulțumit și mai fericit dintre oameni.

Ea știuse să-și câștige așa de bine dragostea supușilor Marchizului, încât nu era unul care să nu o iubească cum o iubea bărbatul ei, care să nu o cinstească și să nu se roage lui Dumnezeu pentru fericirea ei, fiind-că toți erau de părere, că dacă semnele fuseseră înpotriva înțelepciunii marchizului, cele-ce au urmat însă, probau că el fusese cuminte, și că-i trebuise prea multă pătrundere pentru ca să descopere ast-fel vrednicia ascunsă sub hainele țărânești.

Grisolidis rămase însărcinată a doua oară și născu un băiat, și marchizul nu mai putu de bucurie. Însă nu se mulțumi că încercase odată pe nevasta lui și începu iar să-i amărăscă viața și mai tare.

Aprins de o mânia grozavă, zise într'o zi nevastei sale:

— De când ai făcut pe băiatul ăsta, nu mai pot trăi bine cu supușii mei. Îi umilește pe toți gândul, că copilul unei țărânce trebuie într'o zi să fie moștenitorul meu și stăpînul lor. Trebuie să fac cu băiatul tău, cum am făcut și cu fetița, și să rup în sfârșit legăturile căsătoriei noastre, pentru ca să mă înșor cu altă femeie mai vrednică de rangul la care te-am înălțat, pentru-ca supușii mei să nu mă gonească din moștenirea părinților mei.

Marchiza îi ascultă cu o răbdare admirabilă și răspuse:

— Monșniore, bucură-te; fă ce-ți pare că e bine să faci, și să nu te tulburi de mine. Nimic nu mi-e mai scump în lumea asta, decât fericirea d-tale.

(Va urma.)

credem în puterea de viață a poporului nostru și de aceea ori câte colonisări s'ar face pe noi nu ne scoate din neam și din moșie.

În sfârșit mai amintim, că în cei din urmă ani s'au făcut multe încercări pentru îmbunătățirea sortii muncitorilor. Li s'a făcut „Cassa centrală de ajutorare a servitorilor și muncitorilor” — apoi asigurări în cas de boale și pensii la bătrânețe.

Rezultate economice de tot felul în țeară. E numai întrebare, că în această înaintare generală, *poporul nostru românesc găsește-se fiind pas cu lumca ori el rămâne napoi?*

V. C. O.

Dela Brașov.

Din „Declarațiunea” publicată în Nr. trecut al foii noastre din partea dlor P. Dima soții a rămas afară din greșală tipografică o observare. Se zice în declarațiune:

„Noi subscrișii cari formăm *totalitatea* bărbaților prezenți”, și aci avea a se adauge observarea scăpată:

„La subscrierea acestei declarații a u absentat din Brașov dnii: Dr. St. Strighe, prof. Florea Presmeran, com., și Manase Dima, inginer” (cari adecă numai de aceea nu sunt și d-lor subscriși).

„Participantul” care a scris corespondența în chestie, ne trimite o întîmpinare la declarația dlor P. Dima și soții. N'o mai publicăm însă. Amin tim numai, că dsa trage la îndoială caracterul „privat”, intim, al convenirei din vorbă, căci ea a fost aranjată prin invitare ad circulandum la adresa tuturor coriștilor Reuniunii, invitare subscrișă de biuroul Reun. și purtând sigilul ei, — de aceea n'a părut ori-cui privată.

Incolo încheem discuția.

NOUȚĂȚI

Avis. Membrii „Reuniunii Economice” din Orăștie sunt vestiți prin aceasta, că la rugarea Comitetului înaintată la ministrul de agricultură, Reuniunea a căpătat și în toamna asta un frumos număr de altoi pentru a fi împărțiți între membri, și anume: 1200 meri, mai toți batuli, 800 pruni bistriți altoiți 200 peri soiuri nobile, 100 nucii altoiți, soiuri fine, 50 cireși și 50 vișini, — de tot 2400 altoi, din grădinile de pomi dela Geoagiu și dela Turda.

Merii, perii și nucii, veniți dela Geoagiu, se vor împărți deja Sâmbătă și Duminecă până Luni-Marți, din curtea „Ardeleni”.

Prunii, cireșii și vișinii, sosesc cu trenul și doar Luni vor fi aici. Pe Marți-Mercuri cine vine îi capătă.

Membrii se grăbesc a veni până sunt, în zilele astea.

Altoile se dau ca și în trecut, cu 14 cr. firul. (Altoi cari la fața locului, nu se capătă sub 35—40 cr. firul).

Așezarea crucilor pe turnurile catedralei la Sibiu. După cum aflăm din „Tel. Rom.” Joi în 12 Noemvrie n. (30 Oct. v.), la orele 11 a. m. s'au pus cu convenită solemnitate crucile pe turnurile bisericii-catedrale, ce e în edificare, fiind de față I. P. S. Domn arhiepiscop și Metro-

polit, asistat de toți membrii consistoriului, de fruntașii parohiei și cu participarea elevilor seminarului nostru — sub conducerea corpului didactic — și a altor onorațiuni bineveniți ca participanți la acea solemnitate.

DI Dr. Lucian Borcia ne aduce la cunoștință, că și-a deschis cancelaria advocațională în Sibiu, strada Cismădiei Mr. 45.

DI Dr. Ioan Mălaiu ne aduce la cunoștință, că cu 1 Noemvrie a. c. a deschis cancelaria advocațională în Rodna-veche.

† **Zaharie Boiu**, protopresbiter, asesor consistorial la Sibiu, membru al consistoriului metropolitan, membru corespondent al academiei române, etc. etc., a încetat din viață Vineri în 6 Noemvrie n., în etate de 70 ani. Inmormântarea s'a făcut Duminecă la Sibiu. Z. Boiu s'a născut la 4 Martie 1834 în Sîbhișoara. După absolvirea studiilor gimnaziale a fost învățător în Săcele, iar în 1885 s'a dedicat carierei preoțești, intrând la institutul teologic din Sibiu. Afară de teologie a absolvat și filosofia la Lipsca. În 1861 a fost numit profesor la seminarul din Sibiu. La 1864 a fost ales ca primul paroch român în cetatea Sibiiului. La 1867 a fost chirotesit protopresbiter. Dinsul s'a distins pe terenul bisericesc și școlar, fiind totodată scriitor de valoare. Intre scrierile lui locul prim îl ocupă colecțiunea de predice funebrele „Semințe din agrul lui Christos”. 3 volume, premiate de Academia română în 1900. Românii au pierdut prin moartea lui pe unul din cei cari cu însuflețire au lucrat pentru dezvoltarea culturii naționale la Românii de sub coroana sf. Stefan. Fie-i țărna ușoară!

Noi doctori români. În 31 Octomvrie n. au fost promovați la universitatea din Cluj: Sever Barbura și Ioan Boroș, doctori în drepturi, iar Emanuel Crebenea, care a dat toate examenele cu eminentă doctor în medicină.

Fundațiune de 6 milioane. Milionarul Ignatie Mossakowski din Cracovia și-a dăruit întreaga avere de 6 milioane coroane spre scopuri științifice. Jumătate din uriașă sumă se va da ca stipendii pentru gimnasiști, iar cealaltă pentru studenții universitari.

Nou avocat român. DI Dr. Mihail Brădicean din Lugoj, a dat, precum se comunică, Sâmbătă în 7 Noemvrie n. censura de avocat la Tergu-Mureșului. Felicitări.

Mare cutremur de pământ. Sâmbăta trecută un puternic cutremur de pământ a pustiit aproape tot orașul Turșit din Persia și împrejurimile lui. 184 fabrici de covoare s'au prăbușit în urma cutremurului, și aproape patru sute de oameni și-au pierdut viața.

Cununie Roza Filimon și Nicolau Duma cleric absolut, ales preot în Vărmaga, anunță serbarea cununii lor, ce se va celebra în 22 Noemvrie st. n. la oarele 3 p. m. în biserica gr.-or. din Vărmaga. Toată fericirea!

FEL DE FEL

Viață de Paris.

(Continuare.)

Să coborim o treaptă mai la vale.

Tipul caselor de rangul al doilea îl reprezintă restaurantul Bouvalet de la bulevardul du Temple. Necunosătorul nu vede la la început nici o deosebire între acest restaurant și cel de rangul I. Numai publicul i se

pare mai puțin ales, încolo mâncările sunt adesea tot atâta de buhe ca și în restaurantele de rangul întâiu. Singura deosebire e, că în lista bucatelor nu sunt atâtea feluri de bucate. Localul încă nu e atât de strălucit, ca celalalt, însă totușidestul de mare.

Caracteristica acestui fel de hotel față de cele din nainte, este efinitatea relativă.

Fripturi, pescării, paștete, sunt de bunătatea fără greș, vinul e bun și efin. Trei persoane pot se se desfăște în mâncări de 2 Napoleoni. Un prânz de rînd ce constă din supă, pește, friptură cu salată și dessert, precum ș'o jumătate de vin, nu costă mai mult de 6 lei, și e de știut că porțiunile sunt croite pentru un apetit de lup. Publicul care cercetează aceste localuri aparține clasei de mijloc.

De categoria a treia se țin toate acele restaurațiuni ce servesc prânzuri cu preț fix. În fruntea lor stă „diner de Paris” din passage Ionfroy; prețul 4 lei 50. Cine nu poștește se și alege ceea ce vrea ca să mănăce, se se ducă în aceste localuri, cari însă sunt nu prea recomandabile. Găsești apoi prânzuri dela 450 în jos până la 65 bani unul! însă dela doi Lei în jos începe răul.

Este un număr însemnat de restaurațiuni cari servesc pentru 1 Leu 50 un prânz, care pare a fi la primavere bun: o supă, 3 alte mâncări după dorință, un dessert și o jumătate de vin, și pâne. Nimăruî însă nui i-ași recomanda să se ospăteze aici. Cine poate jertfi numai un Leu 50 pentru prânz, acela ducă-se în „etablissements de Bouillon” a dlui Deval ori Poret. Ce e drept aici va trebui să guste mai mult din pâne și supă, fiind porțiunile foarte mici, însă cel puțin e sigur că cpătă o mâncare gustuoasă și sănătoasă, pecând la cei cu 150 Leu, capătă mâncări pe cari le pot mistui numai stomacuri mai tari.

Pentru mulți e o enigmă, cum e un birtaș în stare să dea pentru 150 lei mâncările amintite mai sus, când scumpetea e așa de mare. Privind însă mai de aproape vom vedea, că supă, nu e decât o zamă spălăcită și nu merită numele de supă. Dintre 3 oaspeți doi lasă supă neatinsă; ea e dusă în culină și turnată iară în cazanul de unde e eșit.

În modul acesta supă devine efină. — O porțiune de pește! Dacă nu vrei să îți treacă apetitu, nu l'întrăba de biographia lui, înghite numai cu curaj și taci...

Restaurantele de felul acestora, cumpără rămășițe din Sala centrală de vânzare, și caută să ascundă lipsa prospeteții prin sosuri tari de usturoi și alte arome picante. Și vena-turile sufer de aceeași scăderi, abstragînd dela aceea, că șeful culinei nu face deosebire strictă între epure și piscică. Roustbeeful îți aduce aminte de alergările de cai dela Vincennes și Vésinet; sunt celebrități ajunse aici la bătrănețe și își află un mormânt lipsit de glorie în restaurațiunile aceste. Dessertul constă dintr'un măruleț modest, o jumătate de portocală, ori din vre-o câte-va prune fierte. Laolaltă nu costă programul întreg nici un 1 Leu. Străinului îi impune mai ales „jumătatea” de vin; însă trebuie să știe că un butoiu din care umple restauratul 800 de sticle, nu costă cu vămuri cu tot, mai mult de 120 Lei.

La culinele populare, trecerea cea multă și lipsa de podoabe a localului, face cu puțință procurarea de mâncare mai bună și sănătoasă, decât în restaurantele cu prețuri fixe. Aici mănca de regulă muncitorii mai bine situați. Ca reprezentant al acestei specii de restaurațiune se servește „Californice” lângă barriera du Mame.

În acest restaurant uriaș se trec

pe lună 100 de boi, 500 de berbebi, 350 de viței și 2500 de epuri de casă. Salele sale cuprind 2000 persoane. Aici șed la mese neașternute și mănca din blide de pământ. Fiecare oaspe își aduce singur porțiunea din cugnă ș'o plătește tot-odată. Chelneri nu sunt; ci sunt înlocuiți prin servitori tari, cari au datorință să susțină ordinea și la cas de lipsă se dea pe lărmuitori afară. Vinul se dă în cane, fiind-că sticlele ar da la certuri mijloc de bătae prea potrivit și ademnitor.

Publicul face o larmă ce nu se poate descrie, mereu cântă, flueră, bate în mese; printre mese trec cântăreți sêraci și întonează câte o melodie omoritoare; cerșitorii roiesc pe acolo și cerșesc rămășițele, câinii latră și paharele sună, cu un cuvânt curată babilonie.

Când se scoală un oaspe dela masă, se aruncă 6—8 flămânzi asupra rămășițelor și se luptă și se bat pentru un os de ros, ori vre-un cartof părăsit!

Aici se mănca binișor pentru 80, 90 bani, însă nervi tari se ai ca să poți suferi larma.

Culinele populare de ultima categorie sunt mici și sărăcicioase. Aici înceată larma desfranațiilor ori macar de jumătate imbuihaților. Aici e locașul mizeriei. Dacă întrăm, ne aflăm într'o gaură îngustă, scundă, afumată, a cărei aer și vedere par-că te strânge de gât.

O femeie bătrână și murdară împarte pentru 3 bani un fel de mâncare, a cărei părți ce o alcătuiesc, nu se pot deosebi! Dacă privim mai de-aproape, vedem întotând capete de pește, oase, resturi de carne, muieti de pâne, varză, toate jumătate putrezite, amestecate laolaltă! Aceste sunt resturi culese din halele de vânzare, din restaurante și măcelării. Terminul tehnic pentru această lătură e „Arlequin”. Resturile cele mai multe le adună de pe strade și de prin gunoaiile caselor mai bune, culegînd părțile de mâncări lăpădate, și vînzându-le apoi în aceste culine de nou ca mâncare.

În analele poliției parisiane se află un cas caracteristic cari ilustrează pe „arlequini” și istoria lor. Din motive sanitare se făcea în fiecare săptămână vizită după pești stricați pela vînzători, iar victimele căzute pe mâna poliției, se duceau la Villette și se aruncau în cloacă. Într-o zi au prins sergenții pe 2 oameni ce pescuiau „în tulbură” adecă scoteau peștii din fluiditatea aceea de nedescris și îi pregăteau, horibile dictu, iară pentru mâncare omenească...

Eată unde am ajuns, ce deosebire între Cafê Riche și Arlequini! Însă ori cât de îngrozitor ar fi acest „geșeft”, el totuși mai susține pe om, pe vînzător, de pe spatele celor și mai sêraci ca el!

Treapta cea mai de jos apoi, nu mănca de loc! Rapoartele oficiale nu spun căți oameni mor de foame. Cu toate acestea e sigur, că anual mor sute de inși.

Tot al 16-lea om e la Paris un parazit, care nu are nimic, nici nu câștigă nimic!

Ce pot să facă instituțiunile de binefacere față de această uriașă sărăcie! Sumele pe cari le au, sunt atât de mici în asemănare cu trebuința ce se simte, încât i-ar veni unuia cel mult un ban pe zi.

Dacă toți aceia cari dau mai mult de 5 Lei pe un prânz, ar da numai a 20-a parte sêracilor lipsiți, atunci dintr'odată li-s'ar putea ajuta! Însă, durere, o parte a societății nici habar n'are cum trăiește ceialaltă jumătate, căci cei-i pasă boulevardierului de lipsa celor din Faubourguri!...

Trad. de Ekstani.

MAI NOU

Dr. Vlad în dietă.

În ședința de Sâmbăta trecută un kossuthist se rățoia vorbind despre programul lui Tisza, și cerea pașire mai aspră întru nimicirea școalelor nemaghiare. Și kossuthistul e ales pare-mi-se chiar în Bihor, în cerc acuzi curat românesc.

Dr. Aurel Vlad l'a întrerupt zicându-i: Vorba asta spune-o în Bihor! (Adecă acolo unde cereți dela Români să ve aleagă pe voi).

Deputatul Pap Zoltan, i-a zis atunci lui Dr. Vlad: „Vorbeste numai mult, c'o s'o capeți!”... iar Pichler a zis că unde-va l'ar fi și bătut pe Vlad.

Pentru asta în ședința de Luni (9 Nov.) Dr. Vlad și-a cerut cuvânt declarând că pe el nu l'a bătut nimeni, deci e o scornitură vorba lui Pichler, iar de amenințarea lui Pap Zoltan se miră, căci zice, nu crede că parlamentul ungar se fi decăzut așa de tare, că se bată cine-va aici pe un deputat, pentru că își spune părerile sale!

Pap Zoltan rușinat se scuză, că el n'a înțeles c'o se bată cine-va pe Vlad, ci că... opiniunea publică îl va pedepsi, dacă va lupta contra ideii de stat maghiar... Guza zice, gura —

În ședința de Marți (10 Nov.) Dr. A Vlad a luat apoi cuvânt la desbaterea asupra programului noului guvern, rostind o vorbire mai mare, în care declară din capul locului, că după vorbirile lui Tisza, nu poate avea încredere nici în acest guvern Cu toate astea obstrucțiua o desaproabă, căci prin asta primejduesc toate interesele țerii!

Iul. Endrey (întrerupînd): Pagubă, că ministri nu aud această încurajare! (Că unii ministri nu veniseră încă la ședință).

Dr. Vlad: Eu nu spriginesc pentru aceea guvernul! (Zgomot)

Endrey: Und sunt ministri?

Rákosi V.: A abzis cabinetul?

Gabányi: Har Domnului!

Președintele: Indată vor sosi.

Aurel Vlad (încetând întreruperile) urmează a vorbi, spunînd că din starea asta nenorocită, țeara poate fi scoasă numai prin schimbare de sistem, prin reformă parlamentară. Se miră că guvernul e străin de acest gând, și anume de frica nnaționalităților, deși cei mai mulți deputați guvernamentali sunt scoși din ținuturile naționalităților. (spre rușinea acestora! Red. „Lib.”).

Sunt de vină în privința asta și naționalitățile cu politica pasivistă. Ne vom îngriji, zice, ca să fie altfel în viitor! Critică guvernul, care nici dreptul de înțrinire și de însoțire nu l' regulează tot de frica nemaghiarilor, ci fac solgăbiraele ce vreau cu dreptul de înțrinire al cetățenilor! Arată pilde vii. „Nu agităm noi deci contra ungarilor, ori contra unității statului, zice, ci da, contra abuzurilor organelor administrației!”

Contra patriei nu așităm, doar și noi aici voim să trăim și se murim! Noi nu luptăm contra unității politice ori teritoriale a statului...

Rigó F. (întrerupînd): Asta încă vi-ar mai trebui!...

Dr. Vlad:... dar' cu drept așteptăm dela stat, ca el să nu ne împedce ca noi se ne desvôltăm pe terenul economic și cultural, pe lângă păstrarea propriei noastre limbi!

Plesnește mai departe odată în Jidovi, „patrioți” intriganți, cari scornesc revoluții ca se compromită pe Români, etc. Critisează politica școlară și sistemul electoral, căci la noi mai curînd e denumire ca alegere!

Incheie declarînd, că nu are încredere nici în persoana ministrului-președinte, nici în trecutul lui, nici în programul lui!

... reproduce vorbirea întregă.

Croitor de vestminte

P. T. Public!

Am onoare a Vă face cunoscut, că mi-am deschis atelierul meu de croitor aici în Orăștie, strada promenăzii Nr. 13, (vis-à-vis de hotelul »Pannonia«) și pregătesc tot felul de vestminte bărbătești și femeiești, dela cea mai simplă până la cea mai elegantă modă germână, francesă și engleză.

Pentru lucrarea cu gust și acomodarea vestmintelor pregătite de mine, primesc ori-și-ce răspundere.

O comandă singură e de ajuns pentru de-a Vă convinge despre cunoștințele mele speciale și pregătirile ce mi-le-am câștigat prin absolvirea academiilor renumite din străinătate.

Primesc transformări, reparații, etc.

Cu deosebită stimă

Eugen Procinkiewicz,
croitor de vestminte

bărbătești și femeiești.

Sz. 1294.—1903. végrh.

Árverési hirdetemény.

Közhiirre teszem, hogy a sz.-városi kir. járásbíróóság 1900. évi Sp. I. 182 sz. végzése következtében Dr. Vlad Aurel ügyvéd által képviselt „Ardeleana” tak. és hit. int. javára Gyermán Angyél és társai elleni 90 K s járulékaik erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 620 K becsült következő ingóságok, u. m.: 2 ökör 1 szeker és széna nyilvános árverésen eladatnak.

Ezen árverés a dévai kir. járásbíróóság 1903. évi V. 2079 számú végzése folytán 87 K tőkekövetelés, ennek 1900. évi május hó 3 napjától járó 8% kamatai, 1/3% váltódij és eddig 6 K 40 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Nozságon alperesek lakásán leendő eszközzésére 1903. évi november hó 19 napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzütetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Déván 1903. évi november hó 1 napján.

Schuster Vilmos
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 1440.—1903. végrh.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhiirre teszi, hogy a sz.-városi kir. járásbíróóság 1903. évi Sp. II. 587/3 sz. végzése következtében Dr. Antoni Ede sz.-városi ügyvéd által képviselt Graef H. szászvárosi lakos és végrehajtató javára Zunea Balomiri Minerva balomiri lakos és végrehajtást szenvedett ellen 42 kor. 24 fill. s jár. erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 740 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: Hinto-kocsi

és ló nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az sz.-városi kir. járásbíróóság 1903. évi V. 887/2 számú végzése folytán 42 K. 24 fill. tőkekövetelés ennek 1900. évi 1/VI-től járó 5% kamatai 1/3% váltó díj és eddig összesen 58 kor. 11 fillérben biróilag már megállapított, valamint ezuttal 2 kor. 80 fillér árverés kitzütési költségek erejéig Balomirón adós lakásán leendő eszközzésére 1903. évi November hó 24 napjának délelőtti 8 órája határidőül kitzütetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében esetleg becsáron alul is, azonban csakis készpénzfizetés mellett, fognak a legtöbbet ígérőnek eladatni.

A menyiben az elárverezendő ingóságok mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik. A befolyandó vételár pedig birói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson 1903 évi nov. hó 6 napján.

Rácz Árpád
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 1291.—1903. végrh.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhiirre teszi, hogy a sz.-városi kir. járásbíróóság 1903. évi Sp. I. 195 sz. végzése következtében Dr. Vlad Aurel szászvárosi ügyvéd által képviselt „Ardeleana” pénz- és hitelintézet javára Bembe Miklós és társai ellen 134 K s jár. erejéig 1903. évi szept. hó 8-án foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 900 K becsült következő ingóságok, u. m.: ökrök, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dévai kir. járásbíróóság 1903-ik évi V. 475 sz. végzése folytán 134 K tőkekövetelés, ennek 1902. évi aug. hó 10 napjától járó 8% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 100 K 40 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Bánpa-

takon alperes lakásán leendő eszközzésére 1903. évi november hó 18 napjának délelőtti 9 órája határidőül kitzütetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Déván, 1903. évi november hó 1 napján.

Schuster Vilmos
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 1290.—1903. végrhótl.

Árverési hirdetemény.

Közhiirre teszem, hogy a sz.-városi kir. járásbíróóság 1901 évi Sp II 238 sz. végzése következtében Dr Vlad Aurel ügyvéd által képviselt „Ardeleana” pénzintézet javára, Zsik Gyorgye s. t. elleni 108 kor. s járulékaik erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 620 korona becsült következő ingóságok u. m.: 1 csürös istálló, 1 faház és juhgyapju, nyilvános árverésen eladatnak.

Ezen árverés a dévai kir. járásbíróóság 1903 évi V. 2075 számú végzése folytán 108 kor. tőkekövetelés ennek 1898 évi november hó 28 napjától járó 8% kamatai, 1/3% váltó díj es eddig 77 kor. 56 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Kecskedágán alperesek lakásán leendő eszközzésére 1903 évi november hó 18 napjának délutáni 2 órája határidőül kitzütetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Déván, 1903 évi november 1 napján.

Schuster Vilmos
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 1293.—1903. végrh.

Árverési hirdetemény.

Közhiirre teszem, hogy a szászvárosi kir. járásbíróóság 1900 évi Sp. II 239 számú végzése következtében Dr. Vlad Aurel ügyvéd által képviselt „Ardeleana” pénzint. javára, özv. Nyeksa Anika s. t. elleni 120 K s járulékaik erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 650 K becsült következő ingóságok, u. m.: egy tehén, disznok, széna és csürös istálló nyilvános árverésen eladatnak.

Ezen árverés a dévai kir. járásbíróóság 1903-ik évi V. 1202 számú végzése folytán 120 K tőkekövetelés, ennek 1896 évi február hó 27 napjától járó 8% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig 72 K 35 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig M. Solyomson alperesek lakásán leendő eszközzésére 1903 évi november hó 19 napjának délutáni 2 órája határidőül kitzütetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverendő ingo-

ságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Déván, 1903 évi november hó 1 napján,

Schuster Vilmos
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 1371—1903. kir. végrh.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhiirre teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróóság 1903 évi V. 843 sz. végzése következtében Dr. Vlad Aurel szászvárosi ügyvéd által képviselt „Ardeleana” pénz és hitelintézet részv.-társaság és végrehajtatók javára Romosan Iuon és társai szászvárosi lakosok és végrehajtást szenvedettek ellen 100 K. s jár. erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 785 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: butorok, tehének és szeker nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. bíróság 1903. évi V. 843/2 sz. végzése folytán 100 K tőkekövetelés ennek 1902. évi 21/VII.-től járó 6% kamatai 1/3% váltó díj és eddig összesen 36 K 10 fillérben biróilag már megállapított, valamint ezuttal 6 K 70 fill. árverés kitzütési költségek erejéig Szászvároson adós lakásán leendő eszközzésére 1903. évi november hó 28 napjának délelőtti 8 órája határidőül kitzütetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóság az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében esetleg becsáron alul is, azonban csakis készpénzfizetés mellett, fognak a legtöbbet ígérőnek eladatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik. A befolyandó vételár pedig birói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1903. évi október hó 24 napján.

Rácz Árpád
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 1173.—1903. kir. végrh.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-ai értelmében ezennel közhiirre teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróóság 1903. évi V. 815 számú végzése következtében Dr. Vlad Aurel szászvárosi ügyvéd által képviselt „Ardeleana” pénz- és hitelintézet részvénytársaság mint végrehajtató javára Mircu Pavel lui George és társai kudsiri lakosok és végrehajtást szenvedettek ellen 500 Kor. s jár. erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 640 Korra becsült következő ingóságok, u. m.: ökrök, tehén, szeker és széna nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróóság 1903. évi V. 841/2 sz. végzése folytán 500 K fill. tőkekövetelés ennek 1902. 22/VIII től járó 8% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 96 K 09 fillérben biróilag már megállapított, valamint ezuttal 3 K 80 fillér árverés kitzütési költségek erejéig Nagydenken adósok lakásán leendő eszközzésére 1903. évi November hó 25-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitzütetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében esetleg becsáron alul

is, azonban csakis készpénzfizetés mellett, fognak a legtöbbet ígérőnek eladatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik. A befolyandó vételár pedig birói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1903. évi október hó 24 napján.

Rácz Árpád
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 1372—1903. kir. vgrhótl.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhiirre teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróóság 1903. évi V. 911 sz. végzése következtében Dr. Vlad Aurel szászvárosi ügyvéd által képviselt Ardeleana pénz és hitelintézet részvénytársaság végrehajtató javára Luka Lázár és társai Gyalmári lakosok és végrehajtást szenvedettek ellen 310 K. s jár. erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 792 K filre becsült következő ingóságok, u. m.: ló, tehén, borju, kocsi, szélrosta, széna és gereblye gép nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az sz.-városi kir. járásbíróóság 1903-ik évi V. 911/2 számú végzése folytán 310 kor. tőkekövetelés ennek 1903 28/II től járó 6% kamatai 1/3% váltó díj és eddig összesen 68 K 44 fillérben biróilag már megállapított, valamint ezuttal 3 K 30 fillér árverés kitzütési költségek erejéig Gyalmáron adós lakásán leendő eszközzésére 1903. évi november hó 28 napjának délutáni 2 órája határidőül kitzütetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében esetleg becsáron alul is azonban csakis készpénzfizetés mellett, fognak a legtöbbet ígérőnek, eladatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik. A befolyandó vételár pedig birói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson 1903. évi október hó 24 napján.

Rácz Árpád
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 1296.—1903. végrh.

Árverési hirdetemény.

Közhiirre teszem, hogy a dévai kir. járásbíróóság 1901. évi 6924 sz. végzése következtében Dr. Antoni Ede ügyvéd által képviselt „Brooser Vorschuss-Verein” javára, Borka Alexa s. t. elleni 70 K s járulékaik erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 785 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: butorok és 1 járgány rostával nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverés a dévai kir. járásbíróóság 1903. évi V. 2119 sz. végzése folytán 70 Kor. tőkekövetelés, ennek 1899. évi aug. hó 31 napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig 63 K 05 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Tompán alperesek lakásán leendő eszközzésére 1903. évi november hó 23 napjának délelőtti 9 órája határidőül kitzütetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóság készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Déván, 1903. évi november hó 1 napján.

Schuster Vilmos
kir. bir. végrehajtó.